

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 108

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka, Linné 16.10.1924,

Käraste minne vän!

Tack så mycket för två intressanta
brev samt för hjälpen med alla
minna. Jag har inte fått några
ett att de är oläsbare, ty ska kom-
ma ligger, tills jag kommer till dig.
Ett porträtt skall jag sända, men gör
dig annars intet bevar för Uppmala-
boken. Säg att allt är rätt, som det
var. Några kommunala synslo
äro egentligen att tala om tycker jag.

Jag kom allt ihåg, att jag glämt fem-
man, men då var brevet redan
försejlat, så jag lät det vara till
vänta gång.

Det är ingen fara för att jag kom-
mer att uppträda varken med
föreläsning eller uppläsning, det
kun jag inte, och det förbjuder sig själa,
därför att jag har sagt nej till så man-
ga håll. Inga pengar har jag heller att
ge bort, så att du behöver inte hålla
mig heulig av dessa orsaker. Men
vi behöva nog ha litet arbetsav för-
stå verkarna, dels för brev och för
att de i lugn skall kunna höra vad
sann finns förändigt av första delen.

Det är eget, att sedan det blev be-

stamt, att den inte skulle komma ut, har
den alldeles stött stilla. Ibland är man
så klok, att man gör dumheter. Detta
var det rättaste och bästa, men det tog
bort skrivlusten. Bonnier skrev i
fjärde veckan och bad om nå-
got för sin veckotidning och tänkte,
att jag var nöjd med, att lägga roman-
nen åsido för några veckor, så att
jag kunde komma en längre novell.
På denna arbetar jag nu. Det är en
skräck- och spökhistoria, som jag har
tänkt på länge, och den går fort nu
då. Den gång, hade jag ämnat sätta
in den i romanen, men det blev för
länge. Du är väl så hygglig och
hjälper mig med reuskrivningen.

Böryan skall vara färdig i denna må-
nad. Jag hoppas att jag skall få ett
par tusen kronor för den av Bannier
och så kan den ju även komma ut
i utlandet. På det sättet kan jag
kanaka klara julens utgifter. Det-
ta är verkligen att skriva för pen-
gar, men frågan är om det är så
förkastligt. Skriver man bra för
pengar, så är det lika så rätt som
att bara skriva för ära och beröm-
melse.

Jag är ju ingen särdeles gudsans,
som du vet och jag har också⁶

[16. 10. 1924]

under veckan sagt nej till en stor
inkomst. Det var Filmindustrin,
som ville filma Jerusalem. Jag
svarade nej och sade, att jag trodde,
att allmänheten blivit så trött på den
Gösta Berlingsreklamen, att det var för
tidigt att nu igen komma med en
Lagerlöfsfilm. Därjämte sade jag, att
Jerusalems andra del icke kan filmas,
därför att de varmt religiösa koloni-
sterna i Jerusalem troligen skulle bli
förrolämpade och såvade av att bli
visade på film världen över, så att
jag sade nej också för deras skull.

Samma dag som detta kom och filmen, hade jag brev från en herr Backman, ledare av finska teatern i Helsingfors. Han talade om att se finne, Kivi-järvi, gjort en ny Gösta-Berling bearbetning, dramatisering, och han ville spela den i november. Det fick han. Men jag bad, att han skulle göra ett ordentligt kontrakt. Han sade, att bearbetningen var utmärkt, men det kom man ju aldrig veta.

Så har jag fått brev från Velma och Märbacka. Han säger, att det är stor succés. "Lugge bok", skriver han har fått så högt och avslämnigt lov + i prässen i detta land så långt tillbaka som jag kan minnas."

Han hoppas, att försäljningen skall bli därefter. Jag stricker ett par recensioner. De äro nog bättre än vad som annars brukar bestås i det stora landet U. S. A.

Ja, var inte detta mycket nyheter? Vid själva gårdens har det vänt, att pröven nu hållit sin aktion. Det var i går. Vacker väder, de stodo ute på treparten vid kinnas, ~~stuge~~ rätt mycket folk, men mycket litet köpstarkt, publika. Alltammans gick för 1000 Kr. vilket knappast är halva värdet. Det värdet till att betala minna utlägg, men ingenting blir över. Jag har hela

tidsse förordat, att fröken skulle
ha behållit alla dessa saker och
betalat skulden genom månataliga
avdrag på lönen, men hon hade in-
gen nå förväru auktionen blev av.

Om är det gjort och det är inte
löst att säga något, som går hem-
me ängerkapit. Hon är för resten
så van, att ha allt punit upp, utan
att det kostar henne något, så hon
har intet begrepp om "sakers" värde.

Om skulle jag söka efter arbete åt
dig. Skrivbordet ser otäckat belam-
nat ut. Det behövs en avlastning.

Tusen tack för en härlig både i
tackar, ord och gärningar.
Siv Selma.